

(א) מכוח תקפם של תעודת קיום צוואה או כתב אפטרופסות (הנה"ל) כל־שהם, שהענקו לפי כל־צוואה מזוייף, בידעו כי כלי־הצוואה זוייף; או

(ב) מכוח תקפם של תעודת קיום־צוואה או כתב אפטרופסות (הנהלה) כל־שהם, או העודת־אישור, הצהרה, או צו של ירושה כל־שהם, שהענקתם בידי בית־דין כל־שהוא הושגה בעדות כוזבת, בידעו כי ההענקה הושגה כך; יאשם בעבירה מאותו מין עצמו ויהיה צפוי לאותו עונש עצמו, כאילו זיף את התעודה או הדבר, שמכוח תקפם השיג בהשתדלות את התשלום, המסירה או הרישום."

תיקון סעיף 388 של הפקודה העיקרית.

10. סעיף־קטן (1) של סעיף 388 מן הפקודה העיקרית יתוקן בהחלפת המלים „אם עבר איזה רכוש", המצויות בשורה הראשונה בו, במלים „אם עברו אי־אלה מיטלטלים".

הכנסת סעיף חדש 388א בפקודה העיקרית.

11. הסעיף הבא יוכנס בפקודה העיקרית מיד לאחר סעיף 388: —

388א.—(1) מקום שנתחייב אדם כל־שהוא בדין על עבירה על סעיף 96 או 286, ומתלכן לבית־המשפט כי על־ידי הפעל או הפעלים המהווים את העבירה נושל אדם כל־שהוא מנכסו דלא־ניידי כל־שהם, רשאי בית־המשפט, אם יראה זאת לנכון, להוציא את אחד הצווים הבאים או את שניהם, היינו —

(א) צו בדבר הוצאתו החוצה של מבצע העבירה מאותם נכסים, (ב) צו בדבר החזרת האחזיה באותם נכסים לאדם שנושל כן, או בדבר מסירת האחזיה בהם לאדם אחר כל־שהוא. הנראה לו לבית־המשפט זכאי באותה אחזיה,

וצו זה יהיה ניתן להיכפות כדרך שכופים פסק־דין שהוצא במשא־ובמתן משפט אורחי.

לצרכי הסעיף־הקטן הזה, יהיו רואים חריצת־משפט מיוחדת „חייב אך בלתי שפוי בדעתו" (או „חייב אך בלתי שפוי בדעתו בגלל שכ־רות"), כאילו היתה חיוב בדין.

(2) לא יהיה כל ערעור על צו כל־שהוא, שניתן לפי סעיף־קטן (1), אלא אם יהיה מצורף אל, או כרוך בערעור על, חיוב בדין, אם יש חיוב כזה בנמצא, שנחרץ במשא־ובמתן המשפטי הנ"ל, ולא יהיה כל ערעור על סירוב כל־שהוא של בית־משפט לתת צו לפי סעיף־קטן (1). בער־עור כל־שהוא לפי הסעיף־הקטן הזה יעיין בית־המשפט, המעיין בער־עור על החיוב בדין. שום ערעור לפי הסעיף־הקטן הזה לא יפעל לעכב את הוצאתו של הצו לפרעל, אלא־אם יורו בית־המשפט שעליו מערערים, או בית־המשפט, שבפניו מערערים, הוראה אחרת; בקשות בדבר עיכוב תוגשנה, בראש ובראשונה, לבית־המשפט שעליו מערע־רים.

(3) שום צו, שניתן לפי סעיף־קטן (1), לא יפגע בנכות או טובת־הנאה כל־שהן בנכסו דלא־ניידי, הנוגעים בדבר, שאותן עשוי אדם כל־שהוא לכוזן בתביעה אורחית."

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.

פקודת צופות.

מס' 58 לש' 1946.

פקודה הבאה לקדם את פעולותיה וענייניה של התאחדות הצופות בפלשתינה (א"י), ולהגן עליהם.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

שם קצר.

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הצופות, 1946.

פירוש.

2. בפקודה הזאת —

„ההתאחדות“ מובנה התאחדות הצופות, שאוגדה לפי כתבה-זכויות המלכותי, אשר הוענק ביום הארבעה-עשר בדצמבר, 1922 ;
 „נציבה“ מובנה האדם המכהן במשרת נציבה לצופות בפלשטינה (א"י). או הממלא את מקומו ;
 „צופה“ מובנה מדריכה שמונתה בכתב, מדריכת גורים, צופה או גורה, שהוכרו בתפקידים אלה לפי תקנון ההתאחדות, וכוללת את כל מדריכות ההתאחדות ;
 „תקנון ההתאחדות“ מובנו התקנון המתייחס להתאחדות, הכלול בספר הנקרא „Policy Organisation and Rules, 1943“ כפי שתוקן או הוחלף מוזמן לזמן, והכפוף לכל שינויים, שאושרו בצורה הנאותה בהתאם לאותו תקנון, כדי להלום את התנאים המקומיים בפלשטינה (א"י).

צפצום שימוש בפרי ההתאחדות.

3. לא יותר לשום אדם, שאינו מורשה כהלכה וכאי לעשות כן לפי תקנון ההתאחדות, ללבוש, לעטות, או לשאת, בפורמבי כל מדים, שלט, אות, או סמל, שלפי התקנון האמור מותרים הם במיוחד לשימוש בהרשאתה של ההתאחדות, או שאפשר לחשבם באופן מסתבר לחיקוי של הנ"ל לפי אותם סגנון או אופן, עדיכדי שייצרו רושם כי אותו אדם זכאי לפי התקנון האמור ללבוש, לעטות או לשאת, אותם מדים, שלט, אות או סמל.

צפצום בכסירת שלטים וכו'.

4. שום אדם לא ימכור, ולא יציע למכירה כל חפץ הנושא שלט, אות או סמל, שהותאמו במיוחד לשימוש בהרשאתה של ההתאחדות, או שאפשר לחשבם באופן מסתבר לחיקוי של הנ"ל, אלא-אם קיבל תחילה הרשאה בכתב מן הנציבה לעשות כן.

אין לאדם לעטות בשקר על שריון ההתאחדות.

5. לא יותר לשום אדם לייסד, או לארגן, או לעבוד בקשר אל, או להיות מעורב בייסודו או בארגונו של, או בעבודה בקשר אל, כל גודד או חבר בני-אדם, הטוענים או מתיימרים — ללא הרשאה כהלכה, שהוענקה בהתאם לתקנון ההתאחדות — כי הם צופות, או קשורים באופן אחר אל ההתאחדות, או המעמידים פנים או מתיימרים כצופית, או כקשורים באופן אחר אל ההתאחדות :

בתנאי שלא יהיה צפוי להתחייב ברין לפי הסעיף הזה שום אדם, שבהיותו עסוק — בהאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת — בעבודה בקשר לגדוד או חבר בני-אדם, הטוענים או המתיימרים להיות צופות, יגיש — במשך שלושה חדשים מאותו תאריך — בקשה לנציבה כדי לקבל הרשאה לפי תקנון ההתאחדות להמשיך באותה עבודה, אלא-אם ועד-אשר תסרב הנציבה מלהוציא הרשאה כזאת ותודיע זאת למבקש.

6. כל אדם, המפר כל קביעה מקביעותיה של הפקודה הזאת, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי למאסר של חודש אחד או לקנס של עשרה פונטים או לאותם שני ענשים גם יחד.

ענשים.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.

פקודת העיריות (תיקון).

מס' 59 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת העיריות, 1934.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשטינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת העיריות (תיקון), 1946, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת העיריות, 1934, הנקראת להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר. מס' 3 לש' 1934.

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת ההגדרה „מושל“ המצוייה באותו סעיף, החלפתה בהגדרה הבאה:—
 „מושל“ מובנו מושל המחוז“.

תיקון סעיף 2 של הפקודה העיקרית.

3.—(1) סעיף 5 של הפקודה העיקרית יצויין במספר חדש כסעיף 5.—(1) ויתוקן —
 (א) בהכנסת המלה „בהכרזה“ מיד לאחר המלה „לשנות“, המצוייה בשורה שלפני האחרונה באותו סעיף ;

תיקון סעיף 5 של הפקודה העיקרית.

(ב) בהוספת הסעיף-הקטן הבא בסופו של אותו סעיף כסעיף-קטן (2):—